

FEJÉRMEGYEI NAPLÓ

Novám ephemeriden, cui titulus „Fejérmegyei Napló“ a vobis institutum ad catholicarum partium proposita promovenda, id equidem probamus libenter (Az általatok katolikusok törekvéseinek előmozdítására „Fejérmegyei Napló“ cím alatt létesített új lapot mi örömmel helyeseljük XIII. Leó pápa Zichy Nándor grófhhoz, 1895. márczius 6-án.)

Előfizetési árak:
1 évre 12 kor., 1/2 évre 6 kor., 1/4 évre 3 kor.
Egyes szám ára 10 fill.

Felelős szerkesztő:
BILKEI FERENC.

Megjelenik: kedden, csütörtökön és szombaton este.
Szerkesztőség és kiadó-hivatal: Szent-István-tér 1.
Egyes számok kaphatók: a dobánytözsdekben.

Erzsébet napján.

Visszaszáll hozzánk évről évre, mint a vándormadár. Valamikor tavaszt hirdett nemzetünknek, most csak a sötét holló szárnyesapását vesszük észre. Csak azt a szomorú, egyhangú kiáltást halljuk: kár, kár! Kimondhatatlan veszteség nekünk, magyaroknak, hogy épen ott nincs érző, gyengéd szív, melengető napsugár, a hol legjobban szükséges volna a segítség. A hol jégkérget kellene felolvasztani. A hol egy gyengéd, érezni tudó anyai szív egy mosolyával, ha az nem volna elég, egymásba kulcsolt kezeivel esdené ki számunkra a békülés, az enyhülés és engedékenység jégkérget olvasztó érzelmeit.

Kik veszik ma körül a mi királyunkat? Egy csomó öreg tábormók, a ki megszokta a rapportot, a kinek eszmeköre a kadétskolában kezdődött a nyugalombavonulásnál végződik. Van-e azoknak érzékük egy nemzet idealizmusa iránt? Tudják-e érzik-e azok, hogy miért küzdött a magyar Árpád óta? Hogy sebzett országlánként századokon keresztül küzdött az elnyomás ellen és inkább halni volt kész, mint nemzeti eszményeiről lemondani.

Kik veszik körül öszfűrtű, öreg ki-

rályunkat? Olyan tanácsosok, a kiknek Magyarország mindig idegen volt, a kik csak bányászni, a tejuék a színét leszedni jöttek szép hazánkba. A magyar nép lelke mindig távol volt tőlük. Megérteni, szeretni nem tudják és nem fogják soha.

Mily más volna a mi nemzetünk sorsa, ha egy nagy, nemes lélek állna üldözött ügyünk mellé, a ki sirni tudott, mikor nemzetünk véres tusait előtte lerajzolták.

Az ő szava bizonyára felolvasztotta volna már a „soha“ jégkérget s a miut 67 előtt a béke galambjaként hozta meg az olajágat, most is a szeretet és békülés galambjaként szállna neve hire felénk.

Ma az irgalom szava nyilatkozik meg nevének ünnepe. A szegény gyermekek szemeiről letörült könnyek emlékeztetnek vissza az ő jószágos szívére.

De hitünk az Istenben, hogy ő ott a felhőkön túl sem hagyta el a magyar nemzetet s az ég uránál esdeni fog szegény árva nemzetéért, hogy kifaesarodó könyveit letörölje.

Népakadémia.

A múlt év novemberében egy cikk jelent meg a lapok hasábjain, mely fölvetette a Keresztény Népakadémia tervét. Hogy az eszme életrevaló volt, maga a valóság bizonyította be, mert azóta a terv ténnyé, az eszme életté vált: a lefolyt télen 11 előadás volt a Legényegyesület tágas dísztermében, melyeken összesen 2500 hallgató vett részt. A rendezőség ekkora eredményt se várt, tekintve, hogy városunkban a komolyabb előadások iránt ugyancsak kevés az érdeklődés. Azonban a közönyt sikerült megtörni s most ugyanazon rendezőség fokozott reménységgel néz a jövő vasárnap kezdődő előadások sorozatának sikere elé. A jelen évben a rendezőség nagy buzgalmat fejt ki, hogy kiváló erőket nyerjen meg az előadások megtartására. Nagy figyelmet fordít a társadalmi kérdés fejtegetésére s e célra a legnépszerűbb keresztény szociológusokat, Ernszt Sándor dr. volt képviselőt, Haller István, Huszár Károly szerkesztőket, dr. Reichardt Tamás tanulmányi felügyelőt sikerült megnyerni. Sorra kerülnek majd a közérdeklő tudományos kérdések is: *Az östényekről, Az östön és ész, továbbá földrajzi és történelmi kérdések.* Az előadások keretében azonban nemcsak komoly dolgok foglalkoztatnak helyet, hanem minden egyes alkalommal szórakoztató és mulattató elemről is gondoskodás

A FEJÉRMEGYEI NAPLÓ TÁRCAJA.

A társadalmi probléma.

Irta és a Beév. Kath. Kör 1905. évi november hó 19-én tartott estélyén felolvasta: **Dr. REICHARDT TAMÁS.**

Jól mondotta egy híres szociológus, hogy ma a kérdések korát éljük. És ez épen nem örvendetes jelenség; mert a kérdés mindig bizonytalanságot, megoldatlan állapotot jelent. Hogy a tudományoknak javulni válnak kérdéssé, az nem olyan nagy baj, sőt természetes is, mert véges értelmünk hozza magával.

Nagyobb baj már, hogyha a gyakorlati életnek is vannak megoldatlan problémái; ha az életnek nélkülözhetlen feltételei, legszentebb és legszükségesebb javai válnak kérdéssé. De a legnagyobb baj, ha a létnek összes feltételei inognak, ha már minden kérdéssé vált.

Nem lélek a tulzás vádjától, ha azt állítom, hogy a mai társadalomnak ilyen a helyzete. A modern kornak pusztító epidemiaja, a kétely folytán ma kérdéssé lett minden: a tekintély, a család, a magántulajdon, a haza, vallás, szóval mindaz, a mi a társadalom életfeltételét képezi. A modern áramlatok bomlasztó hatása alatt megváltoztak az összes kötelek, melyek a társadalmat összetartották és egy konszolidált társadalmi rend helyett előttünk áll a gyakorlati kérdéseknek egész raja, melyeket gyűjtő néven társadalmi vagy szociális kérdésnek nevezünk.

Ennek a kérdésnek megfejtésén töri ma fejét az egész világ, a theoretikus tudósok épügy mint a gyakorlat emberei; területe óriási, iro-

dalma ma már beláthatatlan. Ezzel a problémával akarok ma mit. Hölgyeim és Uraim szíves engedelmséggel röviden foglalkozni. Ne várják tőlem, hogy az egész kérdésről csak áttekintést nyújtsak, ahhoz egy felolvasás keretei szűkek.

Csak egynéhány — a keresztény világnézetből lezúródott irányelvvel akarok fejtegetni, melyeket okvetlenül szem előtt kell tartanunk, ha a szociális problémát meg akarjuk oldani.

1. De vajjon van-e egyáltalában szociális kérdés? Kérni tölem a skeptikus. Ezelőtt 30 évvel Gambetta a francia parlamentben azt mondotta, hogy nincs. Az események azonban rácsafoltak erre a társadalmi diagnózisra. Ma már komoly politikus ilyen állításokat nem merne kockáztatni, mert a tények ma már nem csak beszélnék, hanem hangosan kiáltanak.

Gambetta hazájában a szocialistáknak ma 60 mandátumuk van és a politikában döntő befolyást gyakorolnak. Az utolsóelőtti kabinetben miniszter is került ki soralkból és a radikális elemekkel egyetértve ma ők intézik Franciaország sorsát.

Franciaország után Németországban van a legnagyobb politikai jelentőségük. A legutóbbi választásoknál majdnem negyede fél millió szavazatot kaptak és 81 kerületben győztek. Ha ilyen arányban haladnak, mint a legutóbbi tíz évben, akkor két évtized után ők Németország urai.

Európa többi országaiban is állandóan növekszik számuk. Hogy olyan jelentőségre mint az előbbi két országban ezideig nem tudtak vergődni, ennek oka nyilván abban van, hogy az általános és direkt választójog még nincs meg. Amily mértékben ki lesz terjesztve a választójog, azon mértékben fognak erősödni.

Hozzánk, mint minden modern szellemi áram-

lat, úgy a szocializmus is későbbben jutott el. A mi közönségünk csak a külföld útján szerzett róla tudomást, s így nemcsak, ha a legújabb időkig nem egy Gambetta akadt hazánkban, ki a szocializmusnak nem tulajdonított valami különös jelentőséget, vagy legalább azt gondolta, hogy annak a mi népünk konzervatív természetében nincsen talaja. Az 1891-iki és 94-iki véres aratósztrájkok, melyeknek Orosháza, Békés-Csaba, Battyány és Hódmezővásárhely voltak első színhelyei és a közelmúlt idők eseményei, valamint városunk 2 éves története sajnos rácsafoltak a magyar Gambettákra. A szocializmusnak igenis van talaja nálunk is, mert nálunk is megvannak számára mindazon kedvező feltételek és okok, melyek más országokban is létrehozták. Azért el lehetünk rá készülve, hogy a megindult mozgalom napról-napra erősödni fog.

2. Már most az a kérdés: mit tartunk a szociális mozgalomról? E tekintetben a legellentétebb vélemények vannak forgalomban. A közönség általában ellenszenvvel van iránta, mert önkéntelenül is utcai tüntetésekre, ablak és kirakat beverésre és egyéb erőszakos dolgokra gondol.

Pedig ez nem lényege a szocializmusnak. Van abban jó és életre való — sőt többet mondok *van benne evangéliumi gondolat.* Csak hogy a jó a rosszal össze van keverve. Az egész mozgalom most még olyan, mint a forrásban levő must: sok benne a salak, az undorító; mérges gyilkoló gázokat bocsát ki magából, és ezek áldozatokat követelnek. Hogy élvezhető bor legyen belőle előbb meg kell tisztulnia, a mérges gázokat el kell vezetni a salaknak le kell szállnia.

Ez a tisztulási folyamat Mt-K. nem fizikai törvények szerint, hanem az emberek szabad akaratán alapuló erkölcsi törvények szerint megy végbe. Ezt a tisztulási folyamatot nekünk emb-

történik. E célra szolgálnak a legényegyesület tagjai és más műkedvelők által előadandó szavaltatok, monológok, kisebb szindarabok. Ugyancsak a kath. legényegyesület dalárdája énekszámokat fog előadni *Kétszáz Elek* ur szíves fáradozása folytán, aki már szorgalmasan készül énekkarával ezen estére.

A népakadémiai előadások szórakoztatóbbá tételére szolgál a Mayer Károly apátkanonok ur által a legényegyesületnek adományozott kitűnő fonográf. A rendezőség tervbe vette egy Laterna magica beszerzését is, hogy az előadásokat vetített képek által tegye élenkebbé és szemléltetőbbé. A *Népakadémia* teljesen ingyen fogja teljesíteni magasztos népevelő hivatását, csupán a világítás költségeire kíván minden belépőtől 10 fillért. A jelen télen keresztül 12 előadás van tervbe véve, melyekre egyszerre is váltható jegy, vagyis állandó belépési igazolvány *I korona* letétele mellett a legényegyesület helyiségében, Távirdu-utca 6 sz. alatt.

Felhívjuk a nagyközönség figyelmét e derék intézményre, mert a rendezőknél önzetlen fáradozásának csak úgy van értelme, ha a közönség teljes érdeklődéssel karolja fel e nagy fontosságú dolgot.

A megnyitó előadás *f. hó 26-án este 6 órakor lesz, a mikor dr. Reichardt Tamás tart előadást Hit és tudomány címmel.*

A belvárosi kath. kör estélye.

A belvárosi katolikus kör vasárnap tartotta ez idei első felolvasó estélyét a Szent István teremben, melyet szokás szerint szinig megtöltött a város intelligens közönsége. S akik nem voltak ott, a jelen voltak elbeszélése után bizonyára sajnálják mulasztásukat. Hovatovább általános lesz a meggyőződés, hogy ezekre az estélyekre el kell menni. Voltak, kik a tegnapielőtti estélyen a katolikus kör eddigi leg-sikerültebb szereplésének mondták. Mi ezt nem mernénk állítani de annyi tény, hogy nagy zavamba jönne, ha megkérdeznék: melyik multa

reknek kell végrehajtanunk. Azért helyes ítéletre van szükségünk, a jót a rossztól meg kell különböztetnünk, a salak ellen pedig küzdenünk kell. Sokan azt gondolják, hogy az egész szociális mozgalom tisztán agitáció műve. E megengedem, hogy az agitációnak az egész mozgalomban nagy része van, de csak annyiban, a mennyiben sietette a mozgalom kiterjesztését és azt helytelen irányba terelte, másban nem. A szocializmus megszületett volna Marx kommunistikus kiáltánya, Lassalle gyűjtő beszédei és nálunk a Bokányiak nélkül is.

A szocializmus ugyanis szükségszerű következménye egy téves nemzetgazdasági rendszernek és természetes visszahatás a gazdasági anyagelválság és az önzés durva abszolútizmus ellen.

3. Az angol *Smith Ádám* a 18 ik sz. végén azon kétségtelen elv alapján, hogy minden anyagi jólétnek fő-forrása, a munka kutatta, hogy miképpen lehetne az emberek munkakedvét a legnagyobb fokra emelni s így az általános jólétet megteremteni! Kutatásai között az a meggyőződés ürlelődt meg benne, hogy a munkára az önzés ösztönzi az embereket, tehát — így szölt az ő konkluziója — távolítsunk el az önzés elől minden korlátot és meglész az általános jólét. Ez a tankezei alapját az u. n. gazdasági liberalizmusnak, melyet a XIX. sz. folyamán az összes európai államok magukévé tettek.

E tanban kétségkívül van némi igazság is, de tudvalevő dolog, hogy a félgazságokból származnak a legveszedelmesebb tévelyek.

Nem akarjuk ennek a rendszernek minden érdemét eltagadni. Tény, hogy a technika barmulatos vívmányai, a nagyszériaközelkedési viszonyok, az óriási vállalatok, a minők pld. hogy többet ne említsék a szt. gothardi es a szimplon alagut,

felül az eddigiek közül magas színvonalával. Amit a kath. kör ez estén nyújtott közönségének, mind olyan dolog volt, melyet vidéki város közönsége csak nagy ritkán s akkor is csak tetemes anyagi áldozatok árán élvezhet. Valljuk be őszintén: egy koronáért *utóvesszék* csak a katolikus kör tud bemutatni Fejérvárot. Ehhez akkora szellemi tőke, kitartás, ambíció és anyagi szoliditás kívánatik, melylyel egyútesen a katolikus kör rendelkezik.

Az izléses műsor keretében két régebbi kedves ismerőstünkkel találkoztunk. Kneifel Irma urhölgyet már korábbi szereplései alkalmával úgy ismertük meg mint jó iskolaju, alaposan, gondlall képzett énekesnőt; örömmel látjuk őt ez uton tovább haladni, a mint mind jobban jobban fejlesztő tudását, művészetét a tökéletesség felé. Első száma Donizetti Luciajának nagy áriája volt. Talán nem is váaszthatta volna meg jobban darabját. A legelőnyös becs. műve: a itt be kellemes esengőst magas sopránját s kiváló művészi tulajdonságait. Hangvétele biztos; intonációja ideálisan tisztá. Szövegkiáltése mindenkor a legtermészetesebb, az utolsó szög tisztán érthető. Koloratúrája ide, friss; a legnagyobb könnyedséggel s precizitással győzi le az éneklés eme technikai nehezégeit.

Percekig tartó tomboló tapsvihárban fejezte ki a közönség elismerését az ária után, mig nem a művészno Kun László egyik igen kedves magyar dalának temperamentumos előadással töltötte meg műsorát.

Később hallottuk meg tele a kath. kör férfi karának szavatos kiseretét mellett Mosonyi Mihálynak „Pacsirta” soloját. Valóban elragadó kis pacsirta volt Kneifel Irma s midőn a nyújtott nagy élvezéért itt köszönetet mondunk, engedje azon óhajunkat is kifejeznünk, vajha minél több ször jonne közénk, egyet-egyvet csiszeregni.

Városunk nagynevű szülőite, Balassa Kálmán hegedűművész is gyönyörköltetett bennünket ez este. Nagy tehetsége, szedáletes készütsége, kiváló zenei intelligenciája mind fényes megvilágítást nyert az előadott öt számban. Chamade Péce romantiquejában és a saját átiratú Moszkovszk. féle Romanc-nál pectikus fellogását, színezést, behelzögő nagy hangját csodáljuk; Mozart menüettjében barmulatra ragadott bennünket teneményes staccato jával. A spanyol táncban és Hubay csárdajelenetében óriási balkező és

vagy a szezei esatoma, csak a nagytöke segítségével jöhettek létre, a nagytöket pedig ez a rendszer teremtette meg.

De egy rendszernek jó vagy karos voltát nem szabad a külső sikerek után megítélni. Mert mit érnek mind ezek, ha általuk az emberiség nem lett boldogabb? *Minden kultúránál és gazdagságnál több az ember. Nem az ember van a kultúránál, hanem a kultúra az emberért.* Csodálatos dolog, hogy erről az igazságról épen az a kor feledkezett meg, a mely folyton az emberi méltóságról beszél.

Nagy tévedés volt a felszabadult önzéstől várni az általános anyagi jólétet. És e tévedésbe nem esett volna a világ, ha elhítte volna a kereszténységnek, hogy az *emberi természet rombol* és hogy az önzés nem egyenlőségre, hanem a legnagyobb egyenlőtlenségre visz. A keresztény fölfogás mellett most már a tények beszélnek.

Az egyenlőv gazdasági rendszer, fenyes sikerét sötét árnyéknt nyomon követte szeles népretegeknek elszegényedése, a tömeg nyomorreme. Egyesek kezében óriási vagyon halmozódott össze — a milyenről az elmúlt századok csak az ezeregyt meseiből hallottak — de e mellett az államfontartó osztályok, a milyen a kispáros és a parasztság, pusztulásnak indultak és a vagyonlág ónáló milliókból vagyontalan és önállóan proletarok, barmunkások lettek. Nálunk e rendszernek szomorú következményei nem oly szembetűnőek ugyan, miut az ipari államokban, de a kivándorlási statisztika íjlesztő adatai mutatják, hogy a bomlási processzus itt is megindult és tömegesen szedi áldozatait.

4. Ezt a bomlási folyamatot nagyban segítette elő az államok megatartása és az anyagias gondolkodás. Az államok elkábítva a gazdasági liberalizmus külső fényes sikerétől annak szolgálatába szegődtek, szabad teret engedtek az önzésnek és télen szemléltői lettek az egyenlőtlen

vonó technikájáról adott bizonyosságot. Az utolsó számnál még különösen megkapott bennünket valami: a csárdajelenetnek ördögös variatói s hegedűs bravúrjai közül fel-fel bukkanó édes-bus dallamainkat jó magyar zamattal, magyar szívvel, érzéssel való visszaadása. Hiszen természetes ez a mi földünk születténél, hanem az is bizonyos, hogy ezekben a mostani szomorú időkben kétszeresen jól esett.

A solo számok kiseretével, zongora mellett zenekar előtt dr. Kneifel Ferencet láttuk s ezzel már meg is adtuk a kritikát ide vonatkozólag. Ugyan ki ne ismerné a mi derék karnagyunk széleskörű zenei tudását, a hangszerek körüli universalis geniálitását, fáradhatlan buzgalmit: Ott látjuk őt zenei életünknek csaknem minden mozzanatában.

Sokszor megírtuk ezt róla, azért most változatosság kedvéért — licséret helyett — gálacsolnó fogjuk őt szent-rehányást téve egy nagy mulasztásáért. Az elmúlt évadban történt, hogy a Kath. Kör egyik estélyén a férfiak valami török imát adott elő. Egyszer csak megszólal a középső főpályából egy öreg török: La illah, il Allah... Szép, behelzögő baritonja volt a törökök s kitűnő iskolaioltságról tett tanúságot. Nem tudjuk ki lehetett! A nagy szakáll, nagy turbánja felismerhetelenné tette. Hanem csodáljuk, hogy dr. Kneifel — a ki pedig annyi Fuzgósággal fáradozik zenei életünk felléljtésén — még eddig utána nem jart, hogy ki lehet az a szép hangju ismeretlen, s nem iprkedott azon, hogy az illető megnyerhető legyen mint énekes a hangverseny dobogó számára, nagy turban és nagy szakáll nélkül is. (Pldául egy olyan kisebbfajta rövidre nyírott körszakállal.) Hívgye meg dr. Kneifel, ezzel tetézze be legesattanosabb zenei téren szerzett eddigi érdemeit, s ezáltal köteleznék meg igazabb hátra városunk zencéit és zenekedelő közönségét.

Örömmel halljuk, hogy az énekar tagjai folyton szaporodnak. Ugy látszik szentőrfelben van a fehérvári virtus, mely csak a cigány mellett, meg a szőlőhegyen tartja „uri tempónak” az éneklést.

A felolvasó asztalnál ez alkalommal dr. Reichardt Tamást, a helybeli szeminiarium fiatal tanárát üdvözöltük, ki „A társadalmi probléma” címmel a mai kor „szfinkszéről” a szocializmusról értekezett. Nem akarjuk a felolvasót felesleges

u. n. szabad versenynek, a helyett, hogy kötelességükhöz híven a gyenge mellé álltak volna. Ennek a rendszernek tipikus képviselője az a francia herceg, aki midőn kérdeztek tőle, hogy mit tenne a nép anyagi jóléte érdekében, ha Franciaország királya volna, azt felelte, hogy semmit.

Az önzés szabadsága volt a XIX-ik sz.-ban a gazdasági politika vezéresillaga és az önzés keletgésé képezte a gazdasági tevékenység fő-ugóját. És e mellett az emberek elfelejtették azt, hogy ők nemcsak egyének hanem egyuttal társas lények, hogy nemcsak jogúik, hanem társadalmi köelezettségeik is vannak, hogy tehát az egyéni jognak a vagyon szerzésben határt szab ember-társak java és a közjó. A keresztény hit tünésével az emberek a gazdagságot nem tekintették többé eszköznek, hanem végcélnek, földi menyország-nak, s azért azt mindenek fölé helyezték. A „licetum non olet” éve megint szalonképessé lett.

Es a féktelen önzés rideggyé és kegyetlenné teszi a szívet. Korunk szerot dicskedni humanizmusával, de ebben is több a képmutatás mint az igazság. Vagy komolyan vehetjük e a humanus jelszavakat egy olyan kortól, a mely a 2 évvel ezelőtől elhunyt Spencert egekig magasztalta, pedig jól tudta, hogy ez a gyöngékek és nyomortulaknak, a kik a humanizmusra leginkább rá vannak szorulva, még létjogosultságát is tagadta, a ki böles *természeti törvénynek* mondogta, hogy a gyenge az erőssel való küzdelemben c'pusztuljon. Még markánsabbul fejezte ki ezt a filozófiai kannibalizmust egy másik német filozófus, a ki a humanizmus századában nyíltan merete hirdetni: „A gyengék és nyomortulak pusztuljanak! ez a mi ember-szeretelünk első parancsolata.” És a humanizmust affektáló kor annyira kiesett szerepéből, hogy ez embertelen tan fölött még megbotránkozni is elfelejtett.

(Folyt. köv.)

dicsérettel elhalmozni. Magvas cikkei, e lap hasábján megjelent alapos kritikai dolgozatai révén Fehérvárot mindenki úgy ismeri, mint sokat tanult, éles szemű és „világos fejű” embert, ki a szocializmus kérdését úgy ismeri, mint a tenyerét, ki e kérdéssel évek óta szakszerűleg foglalkozik, s kire városunkban úgy az intelligencia ez irányú utbaigazítása, mint a részben félrevezetett munkásnép felvilágosítása terén nagy feladat vár. A kissé halk hangú előadás jelentéktelen szépség-hibáitól eltekintve világos koncepciójú, szép, folyékony nyelvezetű, értékes dolgozatával pompás munkát végzett. Nagy érdeme Reichardt Tamás doktornak, hogy nem szakembereket képzelt maga elé, nem burkolózik a tudományosság sokat sejtető, de átláthatlan ködébe. Világosan mondja el, amit akar, mindent megért és sohasem farszt. *Értekezésének közlését ma kezdjük meg lapunk tárcarovatában s úgy tudjuk, szerző külön füzet alakjában is a közönség rendelkezésére bocsátja.* Elővadását ajánljuk mindenkinek, mert azt amit a szocializmusról ő elmond, azt manapság mindenkinek illik és kell tudnia.

A katolikus körnek szívből gratulálunk az első estélyhez s köszönetet mondunk érte dr. Kneifel Ferencnek, ki ez estén jóformán le sem szállt a dobogóról. Énekelt (csak titokban), kísért, dirigált olyan tudással, mely csak keveseknek sajátja s melyet még kevesebben rendelnek akkora szerénységgel, oly önzellenül a jó ügy szolgálatába.

A közeli viszontlátásra!

A nagyszerűen sikerült estély után a kör termeiben lakomára gyűltek egybe. A régi, kitűnő vendéglős Cservény bácsi ismét ott forgolódott nem sylfid természetével a fehér asztalok körül és dicséretes buzgósággal vivta ki régi babérai mellé az elismerés koszorúját. Olyan lakomát rendezett, a melyre valóban büszke lehet, s a melyért büszkeséggel tekintett a vendég seregre is rá. Hogy a jókedv hurjait felajazotta, — senki sem csodálhatja s mikor Pózsár hegedűje megszólalt a hangulat hullámai kicsaptak a csendes egyhangúság medréből. A lakomán jelen voltak: Árnos Jenő, Balassa Kálmán, dr. Bierbauer Viktor, Bilkei Ferenc, Bogay Andor, Botika Béla, Chay Antal, Czollner Vince, Dornis István, Frycay Rikhard, Havranek Lajos, Heckenast Kálmán, Ketskés Elek, dr. Klauz György, Klökner József, Kováts Alajos, Kováts Károly, Knazovitzky Elemér, Kuthoffer István, Lambrecht Ferenc, Lindermann Antal, Marschall Béla, Medgyesy József, Takácsi Nagy József, Nagy Zsigmond, Neiszer József, Németh István, Pihon István, Philipps Alfonz, Posits Mihály, dr. Reichardt Tamás, dr. Révay Tibor, Say Ferenc, dr. Say Viktor, Schürich Antal, Schnetzer Nándor, Seidel János, Streit Ferenc, Sumlicz György, Tomm Béla, Tóth Artur, Trummer Sándor, Tury Antal, Vida István, Vida Pál, Weber Károly, Zoltán Ödön.

UJDONSAGOK.

— **Személyi hir.** Gróf *Majláth* Gusztáv v. b. t. tanács erdélyi püspök ma d. u. néhány óráig vendége volt az új katoesai érseknek dr. Vározy Gyulának.

— **Szent Imre herceg születése napjának kilencszázados évfordulója.** 1907-ben lesz kilencszáz éves, hogy Szent Imre herceg, a magyar ifjúságvédőszentje született, a katolikus főiskolai hallgatók Szent Imre körében fölvetődött az a nagyszerű eszme, hogy a magyar ifjúság emlékezzék meg ez alkalommal védőszentjéről Szent Imréhez méltó, országra szóló nagy ünneppel és örökítse meg emlékét valami maradandó alkotással. Ennek előkészítésére a budapesti Szent Imre Kör elhatározta, hogy december 8-ára az egész ország katolikus egyházi és világi ifjúságát gyűlésre hívja össze, mely a kilencszázados évforduló megünneplését részletesen megbeszéli és a Szent Imre herceg tiszteletére emelendő emlékmű érdekében országos mozgalmat indít.

— **A hadsereg köréből.** Dr. *Szekeres* Gyula honvéd-hadbírószázados (a csendőrséghez beosztva) városunkból Budapestre, onnét pedig dr. *Dalmay* Géza honvéd-hadbírószázados (a csendőrséghez beosztva) városunkba kölesönösen áthelyeztettek. — *Nádpalatyka* Ágoston csendőrhadnagy

városunkból Szegszárdra, onnét pedig Stoltzenberg Vilmos csendőrhadnagy városunkba kölesönösen áthelyeztettek.

— **Lelkigyakorlatok hölgyek részére.** Főtisztelendő *Tomcsányi* Lajos Jézustársasági aya, a „*Ferenc József*” nőnevelde nagyteremben intelligens hölgyek részére hár-m napi szent gyakorlatot fog tartani. A bevezető szent beszéd e hó 28-án délután 5 órakor lesz. A következő napokon pedig délelőtt 10 és délután 5 órakor fognak a szent beszédek tartatni.

— **Kinevezés.** *Fiáth* Pál báró főispán Apt Ödön megyei árvászeiki jegyzőt tiszteletbeli árvászeiki ülnökké nevezte ki.

— **A Vizivárosi templomnak.** Lapunk szerkesztőjének legutóbbi számunkban közölt cikke, melyben a közönség figyelmét a Vizivároson építendő templomra irányította, szíves viszhangot keltett. A szobeli ígéreteken kívül, melyek az építés megkezdésekor fognak valóra válni, ma városunk egy előkelő uriember 50 koronát adott át lapunk szerkesztőjének. Sajnáljuk, hogy nevét nem írhatjuk ki s nyilvánosan nem mondhatunk köszönetet nemes tetteért, a mely elsősorban önmagát dicséri.

Mi azt hisszük, hogy a jövő tavasszal megkezdődik már a templom építés munkája a Vizivárosban.

— **Erzsébet királyné emlékezete.** A székesfehérvári felső kereskedelmi iskola a f. hó 20-án d. e. 9 órakor a magyar nemzet örök faldalmára elhunyt Erzsébet királyné emlékére gyászünnepelet rendezett. A „Hymnus” akkordjainak elhaltával dr. Faludi Miksa igazgató eszmékben és érzelmekben gazdag beszédet intézett az ifjúsághoz, amelyben Erzsébet királynénak (véghetetlen nagy jószágát és szeretetét) a magyar nemzet iránti érzetét méltatta. Majd Ludvig Árpád, Hajós Jenő, Szokoli István és Bernát Vilmos szavaltak alkalmi költeményeket. A megható ünnepséget a „Szózat” elnéklése fejezte be.

— **Gyászrovat.** A régi Fehérvár egy tiszteletreméltó matronája szállt el fehér lelkével tegnap közülünk egy szebb hazába. Özv. *Krécsy* Miklósné, hosszas gyámélkedés után, melyet megületes következtében tényleg tüdőbaj követett, tegnap a reggeli órákban hosszas szenvedés után vissza adta lelkét Teremtőjének. Csendes visszavonult életet élt, híven és példászerűen teljesítette magasztos hivatását a magyar asszonyok, a jó feleségnek és a gyengéd jóleányának kötelességeit. Jó fiakat nevelt egyháznak, a hazának s tudományának. Ez volt az élete története ennek emléke kíséri út minden ismerőjének áldásaitól elhalmozva siri nyugalma helyére. A gyászsetről a család a következő jelentést adta:

Krécsy Károly, Béla és Miklós fájdalomtól sajgó szívvel tudatják rokonaik, barátaik és jó ismerőseikkel, hogy hön szeretett édesanyjuk özv. *Krécsy Károlyné* szül. Csuzy Borbála a haldoklók szentségeinek ájtatos felvételét után, hitbuzgó életének 81-ik évében, nehéz szenvedés után 1905. évi november hó 20-án reggeli 6 órakor boldogabb hazába költözött. A megboldogultnak földi maradványai 1905. évi november hó 21-én délután 3 órakor fognak a r. kath. szertartás szerint (Székesfehérvári Takarékpénztár épület) beszenteltetni és a Szentháronáságról nevezett temetőben a feltámadás reményében nyugalomra helyeztetni, az engesztelő szentmiseáldozat pedig ugyancsak november hó 21-én reggel 8 órakor fog a belvárosi főtemplomban a Mindenhatóknak bemutatni: Nyugodjék békében! Áldás emlékére!

Egy kedves fiatal lányka gyászos haláláról szintén szomorú hírt értesít bennünket, *Koller* Irénke, *Koller* Gyula alsóalapi tanító leánykájá, a ki a helybeli zárulóban a polgári iskola növendéke volt élete 13-ik évében rövid szenvedés után elhunyt. Temetése tegnap d. e. 10 órakor volt a Ferenc József nőneveldeből ifjú társainak részvételével.

P. Paczona Istvánnak a maglaji hősnek haláláról a következő gyászjelentést tettük:

Pachonaházi *Paczona* Istvánné szül. Guda Julia, úgy saját, mint hoga Pachonaházi *Paczona* Margit fájdalomtól megtört szívvel jelenti, hogy felejtethetlen férje, illetve nagybátyja, fivére és sógoruk Pachonaházi *Paczona* István nyug. cs. és kir. huszárszázados hosszas szenvedés és a haldoklók szentségeinek ájtatos felvétele után éle-

tének 64-ik évében f. hó 17-én jobblétre szendeült. A megboldogult hült tetemei f. hó 19-én d. u. 1/2 órakor fognak a római katolikus anyaszentegyház szertartásai szerint beszenteltetni és a helybeli sirkertben örök nyugalomra tetetni. Az engesztelő szent mise áldozat f. hó 20-án délelőtt 10 órakor fog az Egke Urának bemutatni. Áldás és béke hamvaira!

— **Erzsébet ünnepélyek.** A főreáliskola ifjusága f. hó 20-án szokásos kegyelettel ünnepelte a nagy királyné emlékét. A kath. vallású tanulók sz. misét hallgattak s a többi vallásfelekezetek is templomba vonultak, majd az intézet tornacsarnokában ünnepségre gyűltek. *Csics* István hittanár méltatta Erzsébet királyné emberszeretét és nemzetünk iránti jóvoltát. Az ifjuság a Szózatot és Hymnust énekelte.

Igazán lélekemelő és hazafias ünnepség folyt le f. hó 19-én délután az iparostület nagytermében, hol is az iparostanulók megható kegyelettel áldoztak megdicsőült királynénak emlékének. Az ünnepség kimagasló pontja volt Molnár Béla rajztanító emlékbeszéde, mely a jelenlévőket könnyekig meghatóta. De dicséret illeti az ipariskola derék igazgatóját is, ki az egész ünnepséget rendezte és az alkalmi éneket betanította. Az ünnepséget a tanítói karon és a tanfolyáhatóság képviselői kívül, ott láttuk városunk több érdeemes polgárát is, de nem fojtathatunk el egy megjegyzést: „Bizony többen is lehetnek volna.”

— **A jótékony nőegylet ruhakiosztása** csütörtökön, 23-án d. u. 3 órakor lesz a Kath. Legényegylet dísztermében.

— **Ruhakiosztás.** A sz. fehérvári ev. református nőegylet választmányja, élen Molnár Béláné elnökkel, f. hó 19-én — Erzsébet napja délutánján szótta ki azokat a téli ruhákat, a melyekkel 74 szegény elemi iskolás növendéket — köztük 39) róm. kath. vallású főruházott (1000) K. értékben. Az érdeemes egylet vezetősége követésre méltó gyakorlati ügyességet fejt ki azzal az eljárással, hogy a ruhaneműkhez szükséges anyagokat lehető jutányosan beszerezvén, azokat nemes szívű nők buzgólkodása folytán jórészt ingyen varrálja meg. Csakis így lehetséges, hogy a 221 fizető tagtól szeményenként járó évi 4 K. díjből, melyben kívül semmi egyéb anyagi kötelezettség nem terheli a tagokat, ilyen nagy összeget fordíthat a jótékonyág gyakorlására. Az az elfogulatlanúság pedig, mellyel vállálfelkezetre való tekintet nélkül az igazán reászorultaknak nyújtja adományait, kétségtelenül igazolja, hogy az egylet, minden mellékkérdék nélkül, tisztán az emberbaráti célt szolgálja s a legteljesebb mértékben megérdemli a támogatást.

— **Egy érdekes ajándék.** A napokban az egyik társaskörben egy fiatal iparos, névszerint *Vig* József érdekes játékszerre hívta fel az ott időzők figyelmét. Egy kézi tekepálya, a mely nem hosszabb egy méternél, de van neki rendes pályája, bábuja, a melyek egy húszára maguktól állanak lábra, van dobja, s a golyó számára rendes csatornája. A golyót egy rugó szerszámba kell beleállítani s azt meghuzva kell leelőzni a a bábukat. Karácsonyi ajándéknak igen kedves és csinos dolog, a mely úgy a gyermekeknek, mint a felnőtteknek örömet okozna. E mellett melegen ajánlja a tekepályát az, hogy helybeli törekvő iparos munkája, a ki mindenképp megérdemli a pártolást. A csinos és kedves játékszer ára 10 kor. Készítője Rác u. 1. szám alatt lakik. A társaság tagjainak annyira megtetszett az ügyes munka, hogy Balogh törvényzeiki bíró ajánlatára rögtön összeadtak 10 koronát s a miniatűr tekepályát az árva karácsonyfájára felajánlották.

— **Az éjjeli örök harca.** Rokus Nagy József és Csóri István mindketten Malom-utca 27. szám alatti lakosok az épülő pénzügyi palotánál, mint éjjeli örök voltak alkalmazva. Vasárnap este a Kossuth-utcán járó-kelők ékelten lármát hallottak az alapozás végett felforgatott földterület belsejéből, de látni senkit sem láttak. Végre a járó-kelők egyike vett magának annyi bátorságot, hogy behatolt a felárkolt térésre, megtudandó a kibálás okát. Nem mindennapi látványosság tártult szemre elé. Rokus Nagy József és Csóri István botokkal ütötték, kövekkel dobálták egymást és mindketten már több sebből véreztek. Az áldatlan

harcnak a helyszínére hívott rendőrök vetettek véget, akik a két anyát bekísérték a városházára. Miután egymás ellen kölcsönösen testisértés címen feljelentést tettek, az ügy a bíróság előtt fog elintézését nyerni.

— **Utcai támadás.** Ismét egy utcai arculetről van szó, de ezúttal szinte örömmel konstataljuk, hogy az eset nem oly egyének között történt, akik magukat uri embereknek tartják. Csál János major-utcai közmivességét jelentette fel szaktársát Noficer János Salétrom-utcai közmivességét, hogy az őt vasárnap délután 5 órakor a Hungaria kávéház sarkán, mert egy lovagias ügyből kifolyólag neki elégtételt nem adott, hátulról, orozva arculesapta. Csál Jánosban volt annyi bátorság, hogy megkérdte Noficert, hogy miért adta a meg nem érdemelt arculesapást. Noficer a kérdésre azonban oly dühbe jött, hogy kést rántva támadt Gaálra, aki azután erre jónak látta elmenekülni. Az ügy a bíróság elé kerül.

— **A virtus.** Potránszky József postaszolgáipának Liszi Józsefnek kocsiján a vidéken járt. Hazatérőben, amint a Királykut utcába befordult, vele szemben három legény jött egy kocsin sebes vágatva, hatalmasan kurjongatva. A nehéz parasztszeker teljes erővel nekiment Potránszky kocsijának és azt feldőltötte. Potránszky nekiesett a Királykut épület egyik sarkának és areát éktelenül összezúzta. A szentanak székesfehérvári szokás szerint nem akarnak emlékezni, hogy kik voltak a tettesek, a rendőrség azonban már nyomában van a három jómádárnak.

— **Ismeretlen tolvajok.** Szekeres József sáregresi lakos földmivest, a múlt hét egyik reggelére az a kellemetlen meglepetés érte, hogy az udvarán álló sertésből eddig ismeretlen tettesek elhajították négy darab hizóját. A károsult a cend'rségnél tett feljelentést. A nyomozás az ismeretlen tolvajok kézrekerítésére megindult.

— **Teaestély.** A magyarországi munkások rokkant és nyugdíj-egyletének székesfehérvári fiók-pénztára 1905. december 2-án, szombaton este özvegy és árvaalapja javára, felolvasással és tréfás szórakozással egybekötött családi jellegű teaestélyt rendez. Készvétel jegy személyenként 1 kor., családtagoknak személyenként 50 f.

— **Alapszabály jóváhagyás.** A belügyminiszter a váli járási közösi és körjegyzői egylet módosított alapszabályait jóváhagyta.

— **A mentők munkája.** Súlyos csapás ért egy helybeli tekintélyes földmivesszaladót. Ackerman József Öreg-utca 24. szám alatti lakos földmivessen hozzátartozói már régebbi idő óta különös változást tapasztaltak. Magabavonult, mogorva lett, végre tegnap este örült tört ki ki rajta és dühöngeni kezdett. Halálra rémült hozzátartozói a mentőket hívták segítségül, akik a szerencsétlen embert csak nagy nehezen tudták megfékezni és a Szent-György közpórházba szállítani.

— **Gyermekei szeretet.** Ilyen címen lapunk legutóbbi számában megjelent közleményünk helyesbítésére Kovács Ferenc bogyáros a következő sorok közlését kérte: A napokban öngyilkosság következtében elhunyt özv. Kovács Ferencné nem özvegy, de nem is édes anyám, nevezetnek szülői gondozása alatt nem is voltam. Jelenleg is élő atyámnak az elhunyt második felesége volt, de nagymérvű iszakossága, sőt erkölcstelen életmódja lehetetlenné tette az együttélést annyira, hogy immár 10 évet meghaladó ideje a vagyon két egyenlő részre osztatván a most elhunyt asszonyt könnyelmű életmódja csakhamar nélkülözésre juttatta. Ujlag megkíséreltük a rendes megélhetés biztosítását 12 évvel ezelőtt, de minden törekvésünk hiábavalónak bizonyult s így joggal mondtattam, hogy a nevezett nőhöz a történetek után semmi közöm sincs. Távoll állok tőlem, hogy holtakról ilykép nyilatkozzam, a körülmények parancsollák az igazságnak megfelelő kijelentésemet. Tisztelettel Kovács Ferenc.

Erteni tudjuk, de semmiesetre sem helyes. Ihetjük Kovács Ferenc eljárását. Ha véteit is ellene az a szerencsétlen öregasszony életében, a halál után nincs helye a bosszúállásnak és gyűlöletnek. A ki még a halál után sem tud feledni és megbocsátani, az ne csodálják, ha az emberek róla is ítéletet mondanak.

— **Öngyilkosság.** Csak nemrég tenették el Saly Antal helybeli mészáros mestert, aki jóformán önmaga volt oka halálának, mert a nyakán támadt értágulást, kelevénynek nézve, abba egy szegyet szurt, hogy előbb lefakadjon. A férj és apa tragikusnak mondható halála miatt mely gyászhaborult családot most újabb fájdalom érte. Saly Nándor az elhunyt legidősebb 18 éves fia követett el öngyilkosságot. A család már régebbi idő óta bizonyos buskomorságot vett észre a fiun de ezt nem egyébbnek, mint az aya halála felőtti fájdalomnak tulajdonították. Vasárnap este 10 óra tájban egy lövés zaja verte fel özv. Saly Antalnét palotai utcai házaok csendjét. A házbeltiek a segéd-zobába siettek, ahonnan a lövés hallatszott. Itt találták Saly Nándort a legidősebb Saly fiut egy ágyradóje. Jobb mellőlő patakzott a vér, mellette pedig egy 9 mm. floberpuska feküdt. Az öngyilkosnak dr. Keczan Livius orvos nyújtotta az első segélyt. Saly Nándor sem családjának, sem hozzátartozóinak nem akar semmi felvilágosítást adni, tettének okát illetőleg. Állapota oly súlyos, hogy életbenmaradásához semmi remény sincs.

— **Mibe került a főváros ilipótvárosi Sz. István templom építése?** Az összes építési költség 9,053,802 kor. Ehhez az országos vallásalap 1,350,000; a bazilika sorsjáték 99,000; a templom mellett volt: bazárak 831,274; ajándékok és hagyományok 576,813; időközi kamatok 258,109; a főváros 5,036,005 koronával járultak. Az építés 1851 ben kezdődött.

— **Veszette garázdalkodása.** Rác József csurgói lakos házörző ebe a napokban megvesztett és Kecskés Mihály ottani lakos fiacskáját megmararta. A kis fiút felszállították Budapestre a Pasteur intézetbe, a veszett állatot pedig kiirtották.

— **Tolvaj kocsis.** Papp Sándor 18 éves legény Kocsis Mihály sáregresi lakosnál szolgált, mint kocsis. Kocsis Mihály a napokban arra ébredt, hogy Papp Sándor megszökött, magával vitte gazdájának egy oltozt ruháját egy pár eszmáját és ezüstóráját. A károsult az esetet bejelentette a csendőrségnél. A nyomozás folyik, de a tettest eddig nem sikerült kézrekeríteni.

— **Csendhárítók.** Botos József és Tóth Sándor kocsisok vasárnap este meglehetősen borközi állapotban éktelen lármát csaptak az utcán, amerre csak mentek. Amikor egy rendőr csendreintette őket, még meg is támadták, sőt Botos a rendőrrel dulakodni kezdett, de a rendőrnek sikerült őt ártalmatlanná tenni és a városházára kísérni. Kuti Fülöp rendőralkaptány csendhárításért négy nap elzárásra ítélt. Tóth Sándor, aki a rendőr elől megszökött, keresi a rendőrség.

— **Megszűnt állatbetegségek.** Kácalmás és Dunapentele községeken a sertésvész megszűnt. A hatóság a zárlatot feloldotta.

— **Néhai Fekete Ferenc hagyatékához tartozó Rác-utca 1 szám alatti ház beültetett szőlőskerttel szabad kézből eladó.** — **Felvilágosítás nyerhető Nyári Gábor-nál Rákóczi (Kórház-utca) 4 szám alatt.**

Színház.

Szombat, nov. 18.

Mikor az első színlapot láttuk, szinte megdöbbenve konstataltuk Micsely direktor vállalkozását, aki operával kezdi a szezonot. Természetes, hogy a csodálkozásba némi aggodalom is vegyült. Úgy látszik, hogy a közönség is ennek az utóbbinak hatása alatt állott, mert a neozörmek majdnem kétharmada az ürességtől távolgott. A meglepetés azonban ammal kellemesebb volt a színészek játékán. Örömmel látjuk Micsely direktor tiszteletet érdemlő buzgalmát, a melyet a valódi nemes művészet, a színház igazi hivatása iránt mutat. S szívesen kérjük a közönséget a jóirányú törekvések támogatására. Ha megkívánjuk a direktortól, hogy hivatása magaslatán álljon, ne legyünk szűkkeblűek akkor sem, mikor a partfogast kell megmutatnunk. A főerő úgy látszik Németh Jánosban, a Népszínház pár év előtti nagyhirű művészeben fog összpontosulni. Nem akarjuk mondani, hogy hangjának régi erce —

ámbar ez maradt meg leginkább — tiszta csendgőse birtokában volna még, de az első futamoknál láttuk, hogy a közönséges sablonból kiemelkedő tehetséggel van dolgunk. A másik főerő Kövi Juliska, kinek tiszta hangja sok élvezetben fogja résztesíteni közönségünket. Székely Anna, a koloraturprimadonna, hatalmas organumában szintén sokszor lesz alkalma közönségünknek gyönyörködni. Az összjáték, valamint a kar is kielégítő volt.

Vasárnap, nov. 19.

Vasárnap este János vitéz-t ezt a gyönyörű, törölmetszett magyar motívumokban oly gazdag dalmít láttuk a színen Margó Zelmával a címszerepben. Örömmel konstataljuk, hogy kedves ismerősünk alakítása és játéka hasonlíthatatlanul jobb, mint tavaly volt, hangja is tisztább. Kövi Juliska (Iuska) habár szerepében meg sem közelítette elődjét, Haraszti Micit, de kedves egyéniségével hódított és kielégítő alakítást nyújtott. Káldor Dezső, aki Bagó trombitást játszott, távoli nyomdokába sem léphet Szigeti Andor tavali Bagójának. Káldor Bagó hálás és szép szerepéből valóságos cirkuszi bokócot csinált. Timár Béla igen ügyesen használta ki a csósz szerepét, tulajdsait leszámítva. A férfi és női kar éneke nagyon gyenge. Általában a vasárnapi János vitéz előadása a tavaliak mögött messze elmaradt.

Hétfő, nov. 20.

Hajduk hadnagya, jó fél ház előtt, zónában került színe. Zónában! Tavaly e röpke szó, ha nem is beszélte szebben mint egy rőzsaszál, de magában foglalt sok mindent, t. i. slendrián előadást, szerep nemtudást, kihagyásokat stb. stb. Az idén talán nem így lesz. Vasárnap d. u. is, ma is, élvezhető szép előadást láttunk, ami arra enged következtetni, hogy Micsely okult a mul-ton, vagy belátta, hogy aki zónában néz is meg valamely darabot, úgyszólván mégis pénzt ad azért ki, s nem bosszankodik, hanem szórakozni akar. A címszerepben Halász Ede mutatott szép alakítást. Jól megállták helyüket Kövi Juliska (kadét) és Székely Anna (Jadvyka grófné), kinek nemesak van, de banni is tud a hangjával. Timár (Szép leig) is sok tapsot kapott ügyes mókázásért.

IRODALOM.

— **Borromeus.** Kath. hitkönyvtári havi folyóirat. Kiadója és szerkesztője Gerebenics Sándor, győri káptalandombi lelkes, székesgyházi hitkönyvtáros. Tartalom: I. Advent I. vasárnapjára: az Ur Jézus első és második eljövételéről. Boromiszta István kalocsai főszékesgyházi kanonok, plebánostól. 3. Boldogasszony szeplőtelen fogantatási ünnepére: Mennyire illet, hogy a teljes-Szentháromság három isteni személye megőrizte legyen Máriát az áteredő-büntől! Fr. Leo a So. Emerico O. C. D. tól. 3. Advent II. vasárnapjára: Készítsétek el az Ur útját! Gerebenics Sándor szerkesztőtől. 4. Advent III. vasárnapjára: Nem szabad visszatérni a bűnös életmódra! Spulle: Gyula, garam-szöllősi plebánostól. Példa a vasárnapi szentbeszédhez. 5. Advent IV. vasárnapjára: A megtestesülés titkának észszerű bizonyítása. Cserniczyk István, amerikai (pocahontasi) r. k. plebánostól. 6. Karácsony ünnepére: I. Jézus nem képzelt személy, hanem isteni és emberi valóság. Boromiszta István kalocsai főszékesgyházi kanonok, plebánostól. 7. Karácsony ünnepére: II. Mit vesszünk meg, mit becsülünk nagyra? Horváth Lajos, 1. kanonok, győr-újvárosi plebánostól. 8. Karácsony után való vasárnapra: Szentmisét becsületesen hallgass! Gerebenics Sándor szerkesztőtől. 9. Szent István, első vértanu ünnepére: Férlik legyegek, ti kath. férfiak! Cserniczyk István, amerikai (pocahontasi) r. k. plebánostól. Példa az ünnepi szentbeszédhez. Alkalmiak: 10. Bucsunapra (Szent Miklós püspök ünnepén): Mire oktának bennünk sz. Miklós jelenvényei? Nicolaustól. 11. Jézus szentévi előképei: Adventi keresztény tanítások. Nemotól: I. Vannak-e előképei és mik azok? II. Adám. III. Melkezedek és Iszak. IV. Egyiptomi József, Mózes és Dávid. V. Salamon és Jónás. A győregyházmegyei hatóság engedélyével. Előfizetési ár: egész évre 8 korona.